

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

23 декември 2015 година *

„Данък върху добавената стойност — Данъчно събитие и изискуемост — Въздушен транспорт — Закупен, но неизползван билет — Извършване на услугата за превоз — Издаване на билета — Момент на плащане на данъка“

По съединени дела C-250/14 и C-289/14

с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 267 ДФЕС от Conseil d'État (Държавен съвет, Франция) с актове от 21 май 2014 г., постъпили в Съда съответно на 26 май и 12 юни 2014 г., в рамките на производства по дела

Air France — KLM, по-рано Air France (C-250/14),

Hop!-Brit Air SAS, по-рано Brit Air (C-289/14)

срещу

Ministère des Finances et des Comptes publics,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: А. Tizzano, заместник-председател на Съда, изпълняващ функцията на председател на първи състав, F. Biltgen, A. Borg Barthet (докладчик), E. Levits и S. Rodin, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за Air France-KLM, по-рано Air France, и Hop!-Brit Air SAS, по-рано Brit Air, от А. Beetschen, avocat,
- за френското правителство, от D. Colas, J.- S. Pilczer и S. Ghiandoni, в качеството на представители,
- за Ирландия, от E. Creedon, J. Quaney и А. Joyce, в качеството на представители, подпомогани от А. Keirse, BL,
- за гръцкото правителство, от К. Nasoroulou и S. Lekkou, в качеството на представители,

* Език на производството: френски.

— за португалското правителство, от L. Inez Fernandes, R. Campos Laires и A. Cunha, в качеството на представители,

— за Европейската комисия, от C. Soulay и L. Lozano Palacios, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалните запитвания се отнасят до тълкуването на член 2, точка 1 и член 10, параграф 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1), изменена с Директива 1999/59/ЕО на Съвета от 17 юни 1999 г. (ОВ L 162, стр. 63, наричана по-нататък „Шеста директива“) и впоследствие с Директива 2001/115/ЕО на Съвета от 20 декември 2001 г. (ОВ L 15, стр. 24, наричана по-нататък „изменената Шеста директива“).
- 2 Запитванията са отправени в рамките на спорове между Air France-KLM, по-рано Air France, и Нор ! Brit Air SAS, по-рано Brit Air, от една страна, и Ministère des Finances et des Comptes Publics (Министерството на финансите и бюджета), от друга страна, относно това дали се дължи данък върху добавената стойност (ДДС) за билет, който не е бил използван, и дали такъв данък се дължи върху суми, изплащани от дружество за въздушен превоз на предприятие със същия предмет на дейност в замяна на продажбата на билети, които впоследствие не са използвани.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съгласно член 2, точка 1 от Шеста директива и от изменената Шеста директива:

„С данък върху добавената стойност се облага:

1. доставката на стоки или услуги, извършена възмездно на територията на страната от данъчнозадължено лице, действашо в това си качество“ [неофициален превод].

- 4 Член 10 от Шеста директива предвижда:

„1.

- а) „Данъчно събитие“ означава обстоятелството, с чието настъпване са изпълнени законовите условия за изискуемост на данъка;
- б) данъкът става „изискуем“, когато данъчният орган придобива законното основание в даден момент да изисква дължимия данък от лицето — платец на данъка, независимо от това, че плащането може да бъде отложено.

2. Данъчното събитие настъпва и данъкът става изискуем, когато стоките или услугите бъдат доставени. [...]

Когато обаче се дължи плащане преди доставката на стоките или услугите да е извършена, данъкът става изискуем при получаване на плащането и върху съответно получената сума.

Чрез дерогация от предходните разпоредби държавите членки могат да предвидят изискуемост на данъка при някои сделки или за някои категории данъчнозадължени лица:

- не по-късно от датата на издаване на фактурата или на заместващ я документ, или
- не по-късно от получаването на цената, или
- когато не се издава фактура или заместващ я документ, или се издава със закъснение, в рамките на определен срок от датата на данъчното събитие.

[...]“ [неофициален превод].

5 В член 10, параграф 2, трета алинея, първо и трето тире от изменената Шеста директива вече не се говори за заместващ фактурата документ. Така тази разпоредба има предвид само издаването на фактурата.

6 Член 11 от Шеста директива и от изменената Шеста директива, отнасящ се до данъчната основа, гласи:

„А. На територията на страната

1. Данъчната основа включва:

- а) при доставките на стоки и услуги, извън посочените в букви б), в) и г) по-долу, всичко, което представлява насрещна престация, получена от или дължима на доставчика, във връзка с доставката, от страна на купувача, получателя или трета страна, включително субсидиите, които са пряко свързани с цената на такива доставки;

[...]“ [неофициален превод].

Френското право

7 Съгласно член 256, точка I от Code général des impôts (Общият данъчен кодекс, наричан по-нататък „CGI“):

„С данък върху добавената стойност се облагат доставките на стоки и услуги, извършени възмездно от данъчнозадължено лице, действашо в това си качество“.

8 Съгласно член 269 от CGI:

„1. Данъчното събитие настъпва:

- а) при доставката, вътреобщностното придобиване на стоката или предоставянето на услугите;

[...]

2. Данъкът става изискуем:

[...]

- с) за доставките на услуги — в момента на получаване на аванса, цената или възнаграждението“.

Споровете по главните производства и преюдициалните въпроси

Дело C-250/14

- 9 Air France-KLM, което през 2004 г. става правопреемник на Air France, е установено във Франция дружество, извършващо дейност в областта на въздушния превоз. Като част от тази дейност Air France-KLM предоставя услуги за въздушен превоз на пътници на територията на Франция. Във връзка с тези вътрешни полети се дължи ДДС, поради което той е включен в цената на самолетните билети.
- 10 Считано от 1999 г., Air France престава да внася в бюджета ДДС, който е начислено върху цената на издадени билети, останали неизползвани от пътниците по тези вътрешни полети. Става въпрос за билети без възможност за смяна, които са станали невалидни поради неявяване на пътниците за качване на борда на самолета, или за билети с възможност за смяна, неизползвани през периода на валидността им.
- 11 След извършване на счетоводна проверка данъчната администрация приема, че върху сумите за „неизползвани издадени билети“ следва да се начисли ДДС при намалената ставка от 5,5 %, приложима за услугите за вътрешен въздушен превоз на пътници. Вследствие на това уведомява Air France-KLM, че дължи допълнително ДДС за периода от 1 април 2000 г. до 31 март 2003 г. в размер на 4 066 607 EUR заедно с лихва за забава в размер на 1 226 584 EUR.
- 12 С решение от 9 юни 2011 г. Tribunal administratif de Cergy-Pontoise (Административен съд Сержи-Понтоаз) отхвърля жалбата на Air France- KLM срещу акта за установяване на допълнително дължим ДДС. Това решение е потвърдено с решение от 13 ноември 2012 г. на Cour administrative d'appel de Versailles (Апелативен административен съд Версай), който приема, че в съответствие с членове 256 и 269 от CGI във връзка с член 1234 от Гражданския кодекс върху сумите, които се задържат, след като изпълнението на услугата окончателно стане невъзможно, се дължи ДДС. Air France-KLM подава касационна жалба срещу решението на апелативния съд.
- 13 Тъй като не е сигурен дали се дължи ДДС за билет за превоз, който е останал неизползван, Conseil d'État (Държавният съвет) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Трябва ли разпоредбите на член 2, точка 1 и член 10, параграф 2 от [Шеста директива и от изменената Шеста директива] да се тълкуват в смисъл, че издаването на билет може да бъде приравнено на действително предоставяне на услуга за превоз и че се дължи ДДС върху сумите, които авиокомпанията задържа, когато притежателят на самолетния билет не го използва и същият стане невалиден?
- 2) В тази хипотеза трябва ли начисленият данък да бъде внесен в бюджета още при получаване на цената, при положение че е възможно пътуването да не се състои по вина на клиента?“.

Дело C-289/14

- 14 Според акта за преюдициално запитване, по който е образувано дело C-289/14, Brit Air, понастоящем Hop!- Brit Air SAS, извършва услуги за въздушен превоз на пътници въз основа на сключен с Air France-KLM договор за франчайзинг. Air France-KLM продава и издава билети за маршрутите, по които Brit Air оперира въз основа на договора за франчайзинг.
- 15 Air France-KLM получава цената на билетите и я превежда на Brit Air за всеки превозен пътник. За продадените билети, които не са използвани поради неявяване на пътника при качването на борда на самолета или изтичане на срока на валидност на билета, Air France-KLM плаща на Brit Air предварително установено компенсация, която се изчислява като процент (2 %) от годишния оборот (с включен ДДС), реализиран от франчайзинговите маршрути. Brit Air не начислява ДДС върху тази сума.
- 16 След извършване на счетоводна проверка на Brit Air данъчните органи го уведомяват, че дължи допълнително ДДС за периода от 1 април 2001 г. до 31 август 2005 г. върху сумите, които е получило от Air France във връзка с неизползваните билети.
- 17 С решение от 24 юни 2010 г. Tribunal administratif de Montreuil (Административен съд Монтръой) отхвърля жалбата на Brit Air срещу актовете за установяване на допълнително дължим ДДС. Brit Air обжалва това решение пред Cour administrative d'appel de Versailles (Апелативен административен съд Версай). След като с решение от 13 ноември 2012 г. този съд потвърждава обжалваното съдебно решение, Brit Air подава касационна жалба пред Conseil d'État.
- 18 Тъй като не е сигурен дали се дължи ДДС върху сумите, изплащани от дружество за въздушен превоз на предприятие със същия предмет на дейност като насрещна престация за продажбата на неизползвани билети Conseil d'État решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Трябва ли разпоредбите на член 2, точка 1 и член 10, параграф 2 от [Шеста директива и от изменената Шеста директива] да се тълкуват в смисъл, че предварително установената сума, изчислявана като процент от годишния оборот, реализиран от франчайзинговите маршрути, която авиокомпания, издала за сметка на друга авиокомпания билети, които са станали невалидни, плаща на последната, представлява необлагаемо обезщетение за вредите, претърпени от авиокомпанията, за чиято сметка са издадени билетите, вследствие на напразното мобилизиране на превозни средства, или трябва да се тълкуват в смисъл, че тази сума съответства на постъпленията от издадени билети, които са станали невалидни?
- 2) В случай че се приеме, че тази сума съответства на цената на издадените билети, които са станали невалидни, трябва ли тези разпоредби да се тълкуват в смисъл, че издаването на билета може да бъде приравнено на действително предоставяне на услугата за превоз и че върху сумите, които авиокомпания задържа, когато притежателят на самолетния билет не го е използвал и същият е станал невалиден, трябва да се начислява данък върху добавената стойност?
- 3) В тази хипотеза, трябва ли начисленият данък да бъде внесен в полза на бюджета от дружеството Air France или от дружеството Brit Air още при получаването на цената, при положение че е възможно пътуването да не се състои по вина на клиента?“.
- 19 С акт на председателя на Съда от 10 юли 2014 г. дела C-250/14 и C-289/14 са съединени за целите на писменото и устното производство и на съдебното решение.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос, поставен по дело C-250/14, и по втория въпрос, поставен по дело C-289/14

- 20 С първия въпрос, поставен по дело C-250/14, и с втория въпрос, поставен по дело C-289/14, запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 2, точка 1 и член 10, параграф 2 от Шеста директива и от изменената Шеста директива трябва да се тълкуват в смисъл, че се дължи ДДС за издаването от авиокомпания на билети, които не са използвани от пътниците и чиято цена не може да бъде възстановена на последните.
- 21 Трябва да се напомни, че съгласно член 2, точка 1 от Шеста директива и от изменената Шеста директива с ДДС се облага „доставката на стоки или услуги, извършена възмездно на територията на страната от данъчнозадължено лице, действащо в това си качество“ [неофициален превод].
- 22 Съгласно постоянната съдебна практика доставката на услуги е извършена „възмездно“ по смисъла на тази разпоредба само ако между доставчика и получателя съществува правоотношение, в рамките на което се разменят насрещни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на услугата, предоставена на получателя (решение Tolsma, C-16/93, EU:C:1994:80, т. 14).
- 23 Случаят е такъв, ако съществува пряка връзка между извършената услуга и получената ѝ равностойност и платените суми действително представляват насрещна престация за услуга, която е установима в рамките на такова правоотношение (решение Société thermale d'Eugénie-les-Bains, C-277/05, EU:C:2007:440, т. 19 и цитираната съдебна практика).
- 24 Освен това от член 10, параграф 2 от Шеста директива и от изменената Шеста директива следва, че данъчното събитие, предвидено в член 2, точка 1 от тези директиви, настъпва едва при извършване на доставката на услуги.
- 25 От изложеното следва, че за доставка на услуги като въздушния превоз на пътници се дължи ДДС, когато, от една страна, сумата, платена от пътник на авиокомпания в рамките на правоотношение по договор за превоз, е пряко свързана с установима услуга и представлява възнаграждение за тази услуга, и от друга страна, посочената услуга е извършена.
- 26 В това отношение Съдът е уточнил, че услугите, с чието предоставяне се изпълняват задълженията по договор за превоз на лица по въздух, са регистрирането, качването и посрещането на пътниците на борда на самолета в мястото на излитане, уговорено в съответния договор за превоз, излитането на самолета в предвидения час, превоза на пътниците и на техния багаж от мястото на излитане до мястото на пристигане, обслужването им по време на полета и, на последно място, безопасното им сваляне от борда на самолета в мястото на приземяване и в часа, уговорени в този договор (вж. решение Rehder, C-204/08, EU:C:2009:439, т. 40).
- 27 Предоставянето на тези услуги обаче е възможно само при условие че пътникът на авиокомпанията се яви на предвидените дата и място за качване на борда на самолета, като правото да се ползва от тях му се признава от авиокомпанията до часа на качване при условията, уточнени в сключения при покупката на билета договор за превоз.
- 28 Следователно в замяна на цената, платена при покупката на билет, пътникът получава произтичащо от тази покупка право да се ползва от изпълнение на задълженията по договора за превоз, като независимо дали ще упражни това право, авиокомпанията ще е престирала с предоставянето на възможност той да се ползва от посочените услуги.

- 29 При това положение жалбоподателите по главните производства нямат основание да поддържат, че цената, платена от неявилia се пътник и задържана от авиокомпанията, представлява договорно обезщетение, върху което не се дължи ДДС, тъй като целта му е да поправи претърпяна от авиокомпанията вреда.
- 30 Всъщност, първо, според такова тълкуване естеството на насрещната престация на пътника би се променило, като тя се превърне в договорно обезщетение, когато той не е ползвал предлаганата от авиокомпанията установима услуга.
- 31 Поради обективния си характер обаче понятието „доставка на услуги“ по смисъла на Шеста директива и на изменената Шеста директива трябва да се тълкува независимо от целите и резултатите на съответните сделки и да не налага извършване на проверки от данъчната администрация с цел установяване на намерението на данъчнозадълженото лице (вж. решение Newey, C-653/11, EU:C:2013:409, т. 41 и цитираната съдебна практика).
- 32 Второ, при такава различна квалификация на цената, платена от пътника за билета, в зависимост от това дали той се е явил или не за качване на борда на самолета, би се стигнало до разминаване между размера на вредата, която авиокомпанията твърди, че е претърпяла поради неявяването на пътника, и сумата, платена при покупката на билета. Така в случаите на явяване на пътника за качване на борда на самолета престацията би включвала цената на билета без ДДС, докато дължимото според жалбоподателите в главните производства обезщетение би било равно на тази цена и на съответния ДДС върху нея. Нищо обаче не оправдава размерът на обезщетението да е по-голям от платената от пътника цена.
- 33 Трето, жалбоподателите в главните производства нямат също така основание да се позовават на практиката на Съда, според която върху суми, платени като задатък, не се дължи ДДС. Всъщност в случаите, разглеждани в главните производства, от една страна, сумата, платена от неявилia се пътник, е цялата дължима от него цена. От друга страна, когато пътникът плати цената на билета, а авиокомпанията му потвърди, че му е запазила място, продажбата става окончателна и страните не могат да се откажат от нея. Следва освен това да се отбележи, че авиокомпаниите си запазват правото да продадат неизползваната услуга на друг пътник, без да дължат връщане на цената на първоначалния пътник. Следователно липсва вреда и няма основание за плащане на обезщетение.
- 34 Ето защо трябва да се установи, че сумата, която авиокомпаниите задържат, не служи като обезщетение за вреда, претърпяна от тях поради неявяването на пътника, а действително е възнаграждение дори в случаите, когато пътникът не е ползвал превоза.
- 35 Предвид гореизложеното на първия въпрос по дело C-250/14 и на втория въпрос по дело C-289/14 следва да се отговори, че член 2, точка 1 и член 10, параграф 2 от Шеста директива и от изменената Шеста директива трябва да се тълкуват в смисъл, че се дължи ДДС за издадените от авиокомпания билети, които не са били използвани от пътниците и чиято цена не може да им бъде възстановена.

По втория въпрос, поставен по дело C-250/14, и по третия въпрос, поставен по дело C-289/14

- 36 С втория въпрос, поставен по дело C-250/14, и третия въпрос, поставен по дело C-289/14, запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 2, точка 1 и член 10, параграф 2 от Шеста директива и от изменената Шеста директива трябва да се тълкуват в смисъл, че ДДС, който пътникът плаща при покупката на самолетен билет, който след това не използва, е изискуем в момента на получаването на цената на билета от авиокомпанията или от трето лице от нейно име.

- 37 Следва да се напомни, че според член 10, параграф 2, първа алинея от Шеста директива и от изменената Шеста директива данъчното събитие настъпва и данъкът става изискуем, когато стоките или услугите бъдат доставени.
- 38 Въпреки това, на първо място, член 10, параграф 2, втора алинея от Шеста директива и от изменената Шеста директива предвижда отклонение от това правило, когато плащането се дължи преди извършване на доставката на услугите. В този случай данъкът е изискуем при получаване на плащането върху съответната получена сума (вж. в този смисъл решение Орфей България, C-549/11, EU:C:2012:832, т. 27 и определение Съни трейд, C-153/12, EU:C:2013:201, т. 24).
- 39 Освен това Съдът е приел, че за да бъде ДДС изискуем, преди още стоките или услугите да са били доставени, е необходимо всички релевантни елементи на данъчното събитие, т.е. на бъдещата доставка на стоки или услуги, да са вече известни и следователно в момента на авансовото плащане да са в частност точно определени стоките или услугите (вж. решение Орфей България, C-549/11, EU:C:2012:832, т. 28 и 39, както и определение Съни трейд, C-153/12, EU:C:2013:201, т. 25 и 33).
- 40 Следва да се установи, че е възможно в случаите, разглеждани в главните производства, да са изпълнени всички предпоставки за прилагане на член 10, параграф 2, втора алинея от Шеста директива и от изменената Шеста директива, доколкото още в момента на закупуване на билета всички елементи на бъдещата услуга за превоз са известни и определени с точност.
- 41 Обстоятелството, че цената е платена изцяло, а не отчасти, не може да постави под съмнение такова тълкуване (вж. в този смисъл решения Орфей България, C-549/11, EU:C:2012:832, т. 37 и Ефир, C-19/12, EU:C:2013:148, т. 39, както и определение Съни трейд, C-153/12, EU:C:2013:201, т. 32).
- 42 На второ място, е важно да се напомни, че както следва от точка 27 и сл. от настоящото решение, при неявяване на пътника авиокомпанията, която му е продала билета, изпълнява договорните си задължения, като му предоставя възможност да упражни правото си да получи предвидените в договора за превоз услуги.
- 43 Предвид гореизложеното, на втория въпрос по дело C-250/14 и на третия въпрос по дело C-289/14 следва да се отговори, че член 2, точка 1 и член 10, параграф 2, първа и втора алинея от Шеста директива и от изменената Шеста директива трябва да се тълкуват в смисъл, че ДДС, който пътникът плаща при покупката на самолетен билет, който след това не използва, е изискуем в момента на получаване на цената на билета от самата авиокомпания или от трето лице, действащо от нейно име и за нейна сметка или от свое име и за сметка на авиокомпанията.

По първия въпрос по дело C-289/14

- 44 С първия въпрос по дело C-289/14 запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 2, точка 1 и член 10, параграф 2 от Шеста директива и от изменената Шеста директива трябва да се тълкуват в смисъл, че когато трето лице продава въз основа на договор за франчайзинг билетите на авиокомпания за нейна сметка и ѝ плаща за издадените билети, които след това са станали невалидни, предварително установена сума, изчислена като процент от годишния оборот, реализиран от съответните маршрути, посочената предварително установена сума е облагаема в качеството ѝ на насрещна престация за посочените билети.

- 45 Следва да се установи, че в съответствие с член 21, параграф 1, буква а) от Шеста директива и от изменената Шеста директива платец на ДДС, дължим върху цената на продадения билет, е авиокомпанията, която извършва услугата за превоз.
- 46 Както следва от отговора на предходните въпроси, платената от пътника цена на билета е насрещна престация за предлаганата от авиокомпанията услуга за превоз и на това основание върху нея се дължи ДДС. Освен това този данък е изискуем в момента на получаването на цената на билета, дори пътникът да не лети.
- 47 Ако запитващата юрисдикция счете, че при продажбата на билетите Air France-KLM е действало от името и за сметка на Brit Air, плащането на ДДС за билетите е задължение на Brit Air. Ако, напротив, тя приеме, че Air France-KLM е действало от свое име, но за сметка на Brit Air, са налице две последователни сделки, което обаче е без каквото и да било значение за крайния размер на ДДС, доколкото сумите са едни и същи, като всяко от дружествата трябва да подаде декларация, в която да посочи получения като част от цената ДДС.
- 48 Що се отнася до предварително установената сума, плащана от Air France-KLM на Brit Air за продадените билети, които след това са станали невалидни, най-напред следва да се установи, че противно на поддържаното от Brit Air, сумата, която то е получавало от Air France-KLM, не може да се разглежда като обезщетение, плащано от Air France-KLM за претърпяна от Brit Air вреда.
- 49 В тази връзка следва да се напомни, че що се отнася до издадените билети, които не са използвани, авиокомпанията не търпи никакви вреди от неявяването на пътника за качване на борда на самолета. Този пътник плаща цената на услугата за превоз при закупуване на билета. Brit Air престира това, за което се е задължила, като просто предостави на пътника правото да получи изпълнение на задълженията по договора за превоз на лица. Липсата на право да се получи обратно цената на билета сочи, че авиокомпанията не претърпяла никаква вреда.
- 50 Следователно цената на билета, която авиокомпанията задържа, не служи като обезщетение за евентуално претърпяна от нея вреда поради неявяването на пътник, а действително представлява възнаграждение за предлаганата от авиокомпанията на клиента услуга за превоз, дори и последният да не се ползва от тази услуга.
- 51 При тези обстоятелства не би могло да се счита, че между страните е уговорено, че предварително установената сума, плащана от Air France-KLM на Brit Air за продадени билети, които след това са станали невалидни, и изчислявана като процент от годишния оборот, реализиран от съответните маршрути, служи за поправяне на претърпяна от Brit Air вреда. Напротив, установява се, че тази уговорена от страните сума съответства на определената от двете дружества стойност на билетите, издавани с оглед на предоставянето на услуга за превоз и неизползвани от купувачите. Така предварително установената сума, която Air France-KLM изплаща на Brit Air, е възнаграждението на Brit Air за билетите, които Air France-KLM е издало за негова сметка и които след това не са били използвани от купувачите. Следователно е налице пряка връзка между предоставяните услуги и възнаграждението за тях.
- 52 Предвид гореизложеното на първия въпрос, поставен по дело C-289/14, следва да се отговори, че член 2, точка 1 и член 10, параграф 2 от Шеста директива и от изменената Шеста директива трябва да се тълкуват в смисъл, че когато трето лице продава въз основа на договор за франчайзинг билетите на авиокомпания за нейна сметка и ѝ плаща за издадени билети, които след това са станали невалидни, предварително установена сума, изчислена като процент от годишния оборот, реализиран от съответните маршрути, посочената предварително установена сума е облагаема в качеството ѝ на насрещна престация за посочените билети.

По съдебните разноси

53 С оглед на обстоятелството, че за страните по главните производства настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

- 1) Член 2, параграф 1 и член 10, параграф 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 1999/59/ЕО на Съвета от 17 юни 1999 г. и впоследствие с Директива 2001/115/ЕО на Съвета от 20 декември 2001 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че се дължи ДДС за издадените от авиокомпания билети, които не са били използвани от пътниците и чиято цена не може да им бъде възстановена.
- 2) Член 2, точка 1 и член 10, параграф 2, първа и втора алинея от Шеста директива 77/388, изменена с Директива 1999/59 и впоследствие с Директива 2001/115, трябва да се тълкуват в смисъл, че ДДС, който пътникът плаща при покупката на самолетен билет, който след това не използва, е изискуем в момента на получаване на цената на билета от самата авиокомпания или от трето лице, действащо от нейно име и за нейна сметка или от свое име и за сметка на авиокомпанията.
- 3) Член 2, точка 1 и член 10, параграф 2 от Шеста директива 77/388, изменена с Директива 1999/59 и впоследствие с Директива 2001/115, трябва да се тълкуват в смисъл, че когато трето лице продава въз основа на договор за франчайзинг билетите на авиокомпания за нейна сметка и ѝ плаща за издадени билети, които след това са станали невалидни, предварително установена сума, изчислена като процент от годишния оборот, реализиран от съответните маршрути, посочената предварително установена сума е облагаема в качеството ѝ на насрещна престация за посочените билети.

Подписи